

42 ותולעה". והענין השלישי – "ולפני מי אתה עתיד
43 ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה" –
44 ה"ז לא סתם דין וחשבון (לפני ב"ד שלמעלה,
45 שלמטה, וכיו"ב), אלא "לפני ממה"מ הקב"ה" בעצמו,
46 שזה נותן יותר כח שגם במצב זה "לא בא לידי
47 עבירה"⁷⁰, עם המעלה דאתהפכא חשוכא לנהורא
48 (שגם בעולם שמלא קליפות, ה"ה מתגבר ואינו בא
49 לידי עבירה).

50 עפ"י מובן גם מדוע משנה זו לא באה לפני
51 הענינים המדברים אודות "ועשה טוב", כי תוכן משנה
52 זו אינו בנוגע לסור מרע אלא בנוגע לעשה טוב –
53 הקדושה ושלמות בני" בכל הדרגות, צדיקים, בינונים
54 ורשעים⁷¹.

55 י. ע"פ הנ"ל יובנו יותר ג' הענינים שבקדושת
56 ישראל וקידוש ה' (כמרומו בג' הסדרות, אחרי קדושים
57 ואמור) – ע"ד החילוק בין ג' הכבות שבמשנה:
58 בפ' אחרי מודגש בעיקר הענין ד"בקרובי אקדש"
59 בעבודת הצדיקים – נדב ואביהוא ואהרן – אצל אחד
60 שבמדרגת "בקרבתם לפני ה'", בתור נשמה בגוף, אבל
61 בכל זאת לא קשור עם עולם הזה. כפי שהי' בכניסת
62 אהרן אל הקודש (ביוהכ"פ), שקירובו לה' הי' דוקא
63 בקודש (ולא מחוץ לזה) ודוקא בזמן מסויים ("אל
64 יבוא בכל עת") ובאופן מסויים ("בזאת יבוא גו").

65 בפ' "קדושים" מודגש בעיקר ענין הקדושה
66 בעבודת הבינונים – שהוא נמצא בעולם, בעולם של
67 חול ומרגיש את מציאות העולם, ואעפ"כ "קדושים
68 תהיו" – "הווי פרושים מן העריות ומן העבירה".
69 שזוהי קדושה וקידוש ה' (גם) במציאות העולם (שלא
70 כמו "בקרובי אקדש" במשכן), אבל הקידוש הוא
71 בעיקר מצד היהודי (קדושים תהיו), משא"כ בנוגע
72 להעולם – הרי אופן העבודה הוא בעיקר בדרך שלילה
73 – "הווי פרושים כו"⁷².

74 ב"ונקדשתי בתוך בני ישראל" שבפ' "אמור"
75 מודגש בעיקר איך שבנ"י, במצבם הם, בתוך בני" ה"ה
76 מקדשים שם שמים בעולם (אתם עשיתוני חטיבה אחת
77 בעולם), לא ע"י פרישה מעניני העולם.

78 יא. ויש לקשר זה גם עם הזמן הזה (כשקורין
79 פרשיות אלה בתורה) – באמצע ימי הספירה בחודש

1 ששם אלקות – מקור הבריאה – נרגש בגלוי), אבל
2 אי"ז עולם שהוא היפך הקדושה. ובעבודה ה"ז דרגת
3 הבינוני – שאצלו קיימים בתוקף הן היצר טוב והן
4 היצר הרע, והוא מרגיש את מציאות העולם שמחוץ
5 ממנו (בניגוד לצדיק שאין לו יצה"ר ואצלו קיים רק
6 קדושה), שזה נותן מקום ליצה"ר, אלא שהוא מתגבר
7 על היצה"ר כך שהעבודה במחשבה דיבור ומעשה
8 שלו יהיו בשלימות, ואפילו אם נופלת אצלו מחשבה
9 לא טובה, ה"ה דוחה אותה מיד⁶⁹.

10 והכוונה בירידה זו (שתהי' אפשריות להתגברות
11 היצה"ר) – ה"ז בכדי שהיהודי ע"י עבודתו בזהירות
12 שלא יבוא לידי עבירה (ע"י הסתכלות ב"דע מאין באת
13 וכו") – יהי' אצלו מעלת האתכפאי.

14 ומזה מובן, שבנוגע לדרגא זו אי-אפשר להסתפק
15 באמירת "הסתכל בשלשה דברים" מבלי לפרט (כפי
16 שהמשנה אומרת בנוגע למי שאלקות אצלו בגלוי
17 ומציאות אחרת לא קיימת), כיון שאצלו ישנה עוד
18 מציאות (מציאות העולם) מלבד אלקות וטוב וקדושה,
19 ולכך צריכים להבהיר הפרטים במה צריכה להתבטאות
20 ההסתכלות וההתבוננות (כיון שלולי זאת מצ"ע לא
21 ידע מה הם), פרטים שישפיעו עליו (בדרגתו הוא)
22 ויפעלו עליו שלא יבוא "לידי עבירה" (כולל עבירה
23 כפשוטה), רק שהפרטים גופא ה"ה ענינים טובים (ולא
24 למטה מזה, כמו בכבא הג' שבמשנה), מכיון שהוא
25 נמצא בעולם שהוא טוב – "דע מאין באת ולאן אתה
26 הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון":

27 כיון שאינו מרגיש את מקורו – צ"ל אצלו הידיעה
28 "מאין באת" – במקור הנשמה שלו, ו"לאן אתה
29 הולך", לאן עבודתו צריכה להוליך אותו, ו"לפני מי
30 אתה עתיד ליתן דין וחשבון" – וזה יביא לכך ש"לא
31 בא לידי עבירה" (כמשנ"ת במ"א⁷⁰), כולל גם המעלה
32 דאתכפאי שבזה.

33 ט. לאח"ז באה בבא האחרונה במשנה ששם מדובר
34 בנוגע להעבודה בעולם העשי', שרובו רע, "עולם
35 הקליפות וסטרא אחרא, ולכן כל מעשה עוה"ז קשים
36 ורעים והרשעים גוברים בו"⁶⁰ – בכדי שתהי' גם
37 המעלה דאתהפכא (נוסף לאתכפאי),
38 ולכן מוסיף התנא פרטים בנוגע להסתכלות
39 בדרגא זו, פרטים הכוללים גם את הקו ד"סור מרע",
40 בכדי לשבור ולבטל את הקליפות: "דע מאין באת
41 מטפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר רמה

(71) וראה לקו"ש ח"ד שם, שגם ההוראה לרשעים הוא באופן

דנשי'.

(72) או באופן דקדש עצמן במותר לך (כפירוש הרמב"ן) – לפי הפירוש שזה קאי על פרישות מדברים גשמיים.

(69) תניא פי"ב.

(70) לקו"ש ח"ד ע' 1202 ואילך. סה"ש תשמ"ח ע' 435.